

Maarten Fischer neemt het roer over van Ton van der Biezen
Nieuwe directeur Federatie Landbouw en Zorg

Ton van der Biezen draagt het stuur van de zorglandbouw graag over aan Maarten Fischer.

Hij vindt dat hij er inmiddels uit ziet als Einstein, de man die sinds 2008 via de ZLTO betrokken raakte bij de zorglandbouw en in 2011 met de oprichting directeur werd van de Federatie Landbouw en Zorg. Zijn energie is gelukkig ook navenant, maar Ton van der Biezen mag zijn brein vanaf november op wat lagere toeren laten draaien. Hij werkt toe naar zijn pensioen in mei volgend jaar. Maarten Fischer neemt het directeursstokje op 27 november over tijdens de Algemene Vergadering van de Federatie Landbouw en Zorg.

Wat zijn de belangrijkste ontwikkelingen in de zorglandbouw geweest de laatste tien jaar? “We hebben samen gezorgd dat de zorgboer aan het roer kwam, via de federatie. Professionalisering is ingezet, onder andere met het keurmerk Kwaliteit Laat Je Zien en er zijn relaties met andere partijen in de zorg gelegd. We leren van elkaar. Ook zijn we meer doelgroepen gaan verwelkomen: naast dagbesteding en logeeropvang bieden we nu ook bescherm wonen en vormen van onderwijs voor leerlingen die (tijdelijk) niet naar school gaan.

Als federatie zijn we een belangrijke belangenbehartiger. Zo hebben we in de crisis van 2014 gezorgd dat de kleinschalige zorg behouden bleef door de praktijkvoorbeelden te blijven aanhalen en zo te laten zien wat het voor de doelgroep zou betekenen als de zorgboerderij er niet meer zou zijn.”

Wat was je mooiste moment?

“In het algemeen ben ik trots op wat zorgboeren doen. De persoonlijke, kleinschalige zorg in het groen, die uitgaat van wat mensen wel kunnen in plaats van wat ze niet kunnen vind ik prachtig. Altijd als ik een erf oploop zie ik blije mensen. De zorgboerderij is geen zorgomgeving, wel een plek waar je even kunt schuilen. Of je nu bezoeker, vrijwilliger of deelnemer bent: iedereen voelt zijn rugzakje op de boerderij even lichter worden. Een mooi moment was de opening van een nieuwe schuur, waaraan de deelnemers actief hadden meegewerkt, op zorgboerderij Oudemolen in Drenthe. Een jongen met het syndroom van Down was zo blij en trots dat hij iedereen begon te zoenen. Mensen kunnen echt zichzelf zijn en doen allemaal zinvol werk.”

En wat het moeilijkste?

“Ik vind het heel moeilijk dat je als kleine sector soms niet gezien wordt als het gaat om eerlijke vergoeding voor de geboden zorg en dat de verschillen tussen gemeenten daarin nog steeds enorm zijn. Bij de ene gemeenten heb je als zorgboerderij een rechtstreeks zorgcontract. Bij de andere gemeenten loopt dat via een zorginstelling, waardoor de overhead van die zorginstelling op de vergoeding van de zorgboerderij wordt gekort. Maar de zorg blijft hetzelfde!

Als Federatie hebben we ons wel op de kaart gezet, maar het zijn steeds kleine stapjes.”

Vind je het moeilijk om los te laten?

“Ja en nee. Ik blijf nog wel rondlopen en her en der koffiedrinken. Ik heb alle vertrouwen in het bestuur en Maarten als nieuwe directeur. Ik adviseer de hele sector om vooral samen op te lopen, hand in hand. Ook als er tegenstellingen lijken te ontstaan zeg ik: blijf met elkaar in gesprek. Veelal zijn de verschillen van mening veel kleiner dan je denkt.”

Ton van der Biezen hoopt na zijn naderende pensioen nog vele kommetjes soep te schenken.

Hoe ziet je leven er na je pensioen uit?

“Ik ga graag als vrijwilliger aan de slag op zorgboerderijen. Niet meteen op een vaste plek, want in mijn enthousiasme loopt mijn agenda altijd te snel vol. Ik wil meer tijd besteden aan de kinderen en kleinkinderen, hen verhalen meegeven. Ook houd ik van wandelen, koken en fietsen.”

Maarten Fischer neemt het roer over, wat heeft Maarten met zorglandbouw?

“Zorglandbouw is de rode draad in mijn leven. Het begon op de zorgboerderij in Ierland waar ik aan het einde van mijn studietijd een hele betekenisvolle tijd doormaakte. Daarna werkte ik voor boerencoöperatie Stadteland voor multifunctionele landbouwondernemers en kwam terecht als programmaleider bij de Taskforce Multifunctionele Landbouw tot 2012. In die tijd heb ik ook veel met de Federatie samengewerkt om de sector verder te professionaliseren. Daarna emigreerden we als gezin naar Montana in Amerika waar mijn vrouw vandaan komt. Daar bestond de zorglandbouw nog niet en heb ik een aantal zorgboerderijen en een regionale inkooporganisatie van zorglandbouw opgezet. Het was heel leuk om met de kennis vanuit de Nederlandse zorglandbouw het concept van de grond af aan te kunnen opbouwen. Vanaf daar werkte ik ook nog voor de Noaber foundation en hielp ik mee zorglandbouw in Zwitserland – en recentelijk zelfs een start in Israël- van de grond te krijgen. Sinds 2017 wonen we weer in Nederland. Ik ben heel blij dat ik mee mag helpen de sector verder te verbreden en te versterken. Ik heb daar allerlei ideeën bij waar ik graag met de sector mee aan de slag ga.”

We laten Maarten na 100 dagen op zijn nieuwe plek opnieuw aan het woord en we zullen 27 november bij zijn officiële aanstelling van hem vernemen wat zijn visie en ambities zijn.